

## D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil věc po právní stránce úplně správně, dospěv k úsudku, že zažalovaná směnka jest neplatná, poněvadž schází na ní podpis výstavců (§ 104 čís. 5 směn. zák.). Jest sice správné, že směnečný zákon mluví také o podpisu směnečníka (§ 19) a o podpisu indosanta (§ 10), aniž by se vyžadovalo, by tyto podpisy byly pod kontextem směnky. Avšak z uvedených zákonných ustanovení plyne, že pro závazek příjemce a indosanta není vůbec zapotřebí příslušné zavazovací doložky, nýbrž že stačí jejich podpis a to kdekoliv na líci, pokud se týče na rubu směnky. Pro směnečný závazek výstavců jest však zapotřebí předepsaného písemného směnečného prohlášení a jeho podpis musí býti místním ukončením tohoto projevu, tudíž podpis jeho musí býti pod textem směnky, nesmí býti na př. před kontextem nebo po stranách kontextu nebo napříč kontextu nebo v kontextu. Nestačí ani podpis v akceptu nebo v avalu (viz Dr. F. Rouček, Právo směnečné bod 59). Z tohoto důvodu nelze ani jméno žalovaného, nacházející se v jeho adrese, považovati za podpis, jak již odvolací soud správně vystihl.

## Čís. 9274.

**Toho, kdo podepsal směnku výslovně jako rukojmí, nelze považovati za výstavce, třebaže podepsal směnku i na rubu jako první indosant.**

(Rozh. ze dne 12. října 1929, Rv I 1390/29.)

Směnečný platební příkaz proti Emilu J-ovi a Josefu Sch-ovi procesní soud první stolice k námitkám žalovaných zrušil. D ů v o d y: Námitkám žalovaných nebylo lze upříti oprávněnost. Neboť na spornou směnku jest pohlížeti jako na směnku cizí. Jako taková musela by podle § 3 směn. zák. jako nezbytnou součást podle čís. 5 obsahovati podpis výstavců (trasantův). Tento podpis však na směnce chybí, neboť: ani Emil J., který slovem »angenommen« označil se jako akceptant, ani Josef Sch., který se výslovně podepsal jako rukojmí, a tím méně na zadní straně podepsaný Otto F. B. nemůže býti pokládán za výstavce. Směnce chyběla tudíž podstatná náležitost a nutno ji pokládati za neplatnou. Ježto tedy ze směnky nevzešla směnečná práva, nemohla předáním směnky žalobci býti na něho přenesena. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Okolnost, že jméno Josefa Sch-a, jenž jest na přední straně směnky výslovně jako rukojmí — als Bürge — pod podpisem akceptanta podepsán, ale také na rubopisu přichází, jako by se o indosanta jednalo, nemůže býti dokladem pro to, že týž jest také trasantem směnky, neboť nemělo by účelu, by trasant připojoval ku svému jménu »als Bürge«, když na první straně směnky vůbec nikdo jako trasant není uveden. Právě ta okolnost, že výstavce

směnky a indosant ručí směnečně již ze zákona podle §§ 7 a 12 směn. zákona za její přijetí a zaplacení, jest dokladem, že osoba na přední straně směnky závazek rukojemský převzavší, nebyla výstavcem směnky — § 62 č. 1, 3 směn. zák. Kdyby byl Josef Sch. býval výstavcem směnky, nemělo by významu, aby za svoji pohledávku přejímal rukojemství, neboť jeho závazek by konsolidací zase musil zaniknouti. Na směnku musí býti pohlíženo jako na obligaci skripturní a podle toho musí obsah její býti vykládán. Jakým způsobem sporná směnka do majetku Josefa Sch-a se dostala, jest pro tento spor lhostejným, neboť z této neplatné a priori směnky nemohl nikomu vzhledem k § 6 čis. 1 a § 3 čis. 5 směn. zák. vzejíti směnečný závazek. Z okolnosti, že Josef Sch. podepsal směnku na rubu, nelze dovozovati, že tím prohlásil se za výstavce směnky, třebaž že ji podepsal již výslovně jako rukojmí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y:

Dovolatel napadá rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (čís. 4 § 503 c. ř. s.), leč neprávem, neboť odvolací soud posoudil věc po právní stránce úplně správně, dospěv k úsudku, že žalovaná směnka jest neplatná pro nedostatek podpisu výstavce (§ 3 čis. 5 směn. zák.), poněvadž žalovaného Josefa Sch-a nelze považovati za výstavce, an podepsal směnku výslovně jako rukojmí. Tento dodatek vylučuje, že jde o podpis výstavcův, neboť nejde jen o doložku, kterou výstavce vylučuje neb omezuje své ručení, jež by ovšem platila za nepsanou podle § 7 věta druhá směn. zák. (viz Grünhut, Wechselrecht sv. I. str. 408, Staub, Kommentar zur Wechselordnung čl. 4 čis. 5 pozn. 30, Rouček, Československé právo směnečné kap. 59). Jest ovšem přípustno, by výstavce směnky byl zároveň rukojmím za jiného směnečného dlužníka, to však musí vyplývati ze směnky samé, čehož není, když Josef Sch. podepsal směnku výslovně jako rukojmí. Z toho, že Josef Sch. podepsal směnku také na rubu jako první indosant, lze jen vyvoditi, že tento indosament jest neplatný. Opačný závěr dovolatelův jest lichý, neboť z okolnosti, že Josef Sch. podepsal směnku jako první indosant, neplyne nutně, jak se dovolatel mylně domnívá, že musí býti výstavcem, an směnku podepsal výslovně jako rukojmí a tímto zřejmým projevem vyloučil, že jest výstavcem.

### Čís. 9275.

**Výhoda § 56 (4) živn. řádu, je-li tu několik nezletilých oprávněných, trvá pro každého jen do jeho zletilosti, nikoliv snad pro všechny společně tak dlouho, až se i nejmladší z nich stane zletilým. Po zániku provozovacího oprávnění dítěte, dospěvšího zletilosti, jest vzájemné poměry sourozenců znovu upravit.**

(Rozh. ze dne 12. října 1929, R II 274/29.)